

GETHSEMANÉ

Is de Vleeswording van het Woord een ondoordringbaar geheimenis, is de openbaring van de Christus Gods tijdens Zijn omwandeling op aarde door een dichte wolk omsluierd, waardoor nu en dan een lichtend schijnsel zich baanbreekt, de Hof op de Olijfberg herinnert ons aan een strijd, een zielenworsteling, die ons doet huiveren en waar de Zoon des mensen angstige woorden, uit wier diepte van ellende slechts worden overtroffen door het vreselijke kruiswoord: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"

"Toen ging Jezus met hen in een plaats genaamd Gethsemané en zeide tot de discipelen: Zit hier neder totdat Ik heenga en aldaar zal gebeden hebben. En met zich nemende Petrus, en de twee zonen van Zebedeüs, begon Hij droevig en zeer beangst te worden. Toen zeide Hij tot hen: Mijne ziel is geheel bedroefd tot de dood toe; blijft hier en waakt met Mij".

We willen hier niet over de strijd van de Heer schrijven, een strijd, die eigenlijk toch niet te bevatten is, maar iets mededelen over de plek waar deze ontroerende worsteling plaats vond, een plek, die zich als bijzonder heilig aan ons geloofsoog voor doet.

Gethsemané, welke naam "Olijvenpers" betekent, was een tuin, die op de Olijfberg was gelegen, aan de andere zijde van het dal Kidron.

Waar deze tuin zich bevond, kan men nu niet meer nauwkeurig aanwijzen. In 1681 kochten Franciskaner monniken een terrein ten zuiden van de weg naar Bethanië. Daar ligt een ommuurde tuin, 70 schreden in het vierkant, waar zich 8 oude, gebarsten olijfbomen bevinden, die door stenen omgeven zijn, om ze tegen omvallen te beschutten.

Maar een oudere en waarschijnlijk meer met de waarheid overeenstemmende overlevering zoekt de plaats van de worsteling, en van het verraad, meer noordelijk op de Olijfberg, waar zich een ruime grot bevindt, 17 meter lang en 9 meter breed. Dáár zou de Heer Zich dan dikwijls met Zijn jongeren bevonden hebben. (Joh.18,2) en iets verder noordwaarts, op een steenworp afstand van de plek, waar Hij aan Zijn 3 apostelen bevál, om voor Hem te bidden, is dan de plaats, waar de Heer met Zijn Vader worstelde in het gebed en waar Hij, geen mens meer, maar een worm, in doodsangst Zijn bloedzweet stortte en waar de Engel nederdaalde om Hem te sterken.

De Olijfberg is een heuvel, welks hoogste punt 812 m. haalt. Deze top ligt juist tegenover de Tempelberg, die 60 m. lager is, zodat men vanaf de Olijfberg een heerlijk vergezicht over Jeruzalem heeft.

Wanneer de stoet feestgangers die van Jericho zich opmaakte voor het bezoeken van de hoge feesten in Jeruzalem, hier langs trok, dan aanschouwden ze met heilige geestdrift de schone tempelgebouwen en dan lieten ze hun feestpsalmen weergalmen.

Hier vertoefde de Heer Jezus dikwijls na Zijn dagtaak, of Hij nam Zijn intrek bij Zijn vrienden, die te Bethanië aan, de voet van de Olijfberg, woonden.

Op de weg die over de heuvel naar Jericho voerde, werd Hij toegejuicht als de Zoon Davids op de Dag der palmen, maar ook bij die gelegenheid weende Hij bittere tranen over de stad, waar men niet bedacht, wat tot de waren vrede diende.

Daar profeteerde Hij over het naderende onheil, over de val van de trotse Tempel, maar ook voorzegde Hij er Zijn wederkomst in heerlijkheid.

Daar zocht Hij tevergeefs vruchten aan de onvruchtbare vijgenboom. En, tenslotte zegende Hij daar Zijn jongeren, toen Hij opvoer ten Hemel, waarna 2 mannen in witte kleding, de verweerde Apostelen troostte met de belofte van de Wederkomst.

Wat een heilige herinneringen zijn er niet verbonden aan deze Berg met de Hof van Gethsemane!

Hoe heerlijk zou het zijn, wanneer we deze heilige omgeving eens konden bezoeken! Toch moet, volgens reizigers, die er geweest zijn, de indruk niet zijn, zoals men verwacht had. De tuin, die de Franciskaner monniken aanwijzen als het echte Gethsemané, is een popperig tuintje, dat weinig verheffends biedt.

De omtrek is gevuld met kerken en kloosters, wier priesters en monniken elkaars beweringen heftig bestrijden en dus niet erg voldoen aan de bede: "Vader, dat ze één zijn!". ©ajksdj